

Index Rerum.

Aiure presumpta, ut exceptio defectus causæ, in chirographo non expresa, aut exceptio non numerata pecunia, à recognoscente intra biennium in ipso recognitionis actu opposita, ipso iure executionem impedit. d. 24. num. 81. pag. 305.
Recognitioni, vel confessioni ita adiecta, quod obligandi animus defecit, iure minime presumitur, & ideo ea reiecta, dum probata non fuerit, recognitio vel confessio executioni mandari potest. d. 24. num. 82. pag. 305.
Quocumque sit, à delictum confiteo pro ipsius excusatione opposita, iuris contra se presumptionem habet, donec ab eo probetur. d. 24. num. 83. ibid.
Adiuncta verbo, intelligitur secundum tempus verbis. d. 26. num. 21. p. 322.
Catera vide in verbis *Confessio*, *Chirographum*, *Recognitionis*.
Quantitas, quæ facile liquidari, & ad certitudinem redigi potest, non potest absolute incerta, & inexquisibilis dici. d. 24. n. 16. p. 299

R

Raptor, siue bonorum mobilium per vim arreptor propriæ fuit non est, tamen latifur est, imptobior verò, ac proprio fute, & idco conditione tenetur. d. 32. num. 65. p. 797
Ratio administrationis nisi finita tutela vel cura regulariter peti non potest. d. 1. n. 12. p. 4
Ratio legis quantumcum generalis restrin-
genda est in specim in ea propositam, vel illi
omnino similem nec ulterius porridenta. d. 5.
& 10. vbiq. n. 53. pag. 55
Quod ita procedit si ex generali rationis acceptione, & ampliatione ad alium casum absurditas aliqua resulterat, secus aliás, quia tunc potius legem ampliat ad eum casum, in d. & illum sub se comprehendit. d. 7. num. 20. & seqq.
p. 71. d. 11. n. 94. & 95. pag. 117. & d. 13. num. 29. pag. 155
Illa, ob quam minoribus etatis veniam impe-
trantibus relitigio denegatur, non militat in his, qui ex vi Regie pragmatice anni 1623, bonorum suorum, & vxoris administrationem consequntur. d. 6. num. 14. 47. & seqq. pag. 60. & 65
In proximo legis adiecta, in omnibus eius membris repetita confitetur, eisque intellectus lumen præber. d. 7. n. 17. pag. 71
Finalis indicatur. d. 10. n. 44. pag. 100
Eadem ubi est, eadem quoque iuris dilatio-
vige debet, & si illa fit diuersa, iuris dispo-
sitione debet esse diuersa. d. 7. n. 19. 71. d. 13. n. 56. pag. 158. d. 17. num. 9. pag. 217. & diss. 21. num. 8. pag. 256
Non una sed multiplex est, quæ nituntur leges Regiae, iuramentum in contractibus alias va-
lidis apponi prohibentes. d. 10. n. 34. p. 99
In illis expressa, ne Regia fraudetur iurisdictio, sola finalis, ac principialis est, cetera vero im-
pulsiva, eamque coadiuvantes. d. 10. num. 43. pag. 100
Illa non verificatur in omni assertio iura-
mento, sed in afferitorio decisorio, & quare d. 10. n. 46. seqq. p. 101
Et in iuramento promissorio, vel actus omni-
no validi confirmatorio, siue corroboratorio. d. 1. num. 12. ibid.
Alia qua in Regiis legibus exprimitur, vitan-
di subditorum perititia, eodem modo decla-

randa, ac limitanda estas finalis vitanda fra-
udationis iurisdictionis, quam coadiuat. d. 10.
num. 54. pag. 101
Vicia, que sola reddi possit, in quacumque l. ac dispositione haberet pro expresa, secus si plures sint, diss. 10. n. 35. & 45. pag. 99. & 100
Excludendu primum conductorem, aduersus do-
minum agentem locatione finita, vt rem sibi
relocet pro eodem pretio, quod alter offert,
cum dominus se per scripturam ad relocan-
dum non adstinxit, communiter à Doctoribus
tradidit refutatur. d. 12. n. 2. pag. 137
Et vera traditur. a. n. 56. p. 145
A quæ militat in prædiis rusticis, ac in urbis. d. 13. num. 7. pag. 152
Preferendi primo emptori, vel donatario se-
cundum, cui traditio facta est, duplex esse po-
test, prior proueniens à dominio per tradicio-
nem secundo quætitio, que verificari nequit, in
secundo conductore, in rei locata posse-
nem induit, altera dinanans à defectu actionis,
qua eis primus aduersus secundum, cum
quo nihil contraxit, quæ ratio & in locationis
contradictori locum obtinet. diss. 19. num. 12.
& 13. pag. 237
Recaetedus Gothorum Rex Catholicus, Leontigil-
di filius, & in Regno successor, ac frater D. Her-
menegildi, gentem omnem Hispanam adsi-
dem recaetatu, decessata Arianna heresi, qui per
213. annos Hispania infecta erat, coacto in can-
tem Concilio Tolerano. d. 22. n. 23. vers. Deinde
scindendum. Et adde relatios sup. ad verbum Leon-
gildi. pag. 277
Recognitio proprie scripture nihil aliud est,
quam eius per reelectionem approbat. d. 21.
num. 26. p. 259. & d. 23. num. 5. pag. 284
Habet vim confessionis, plenissimamque inducit
probationem, quæ refelli nullo modo potest.
d. 21. num. 27. ibid.
Quemadmodum & confessio, vt executionem
merentur, facienda est coram competenti iudi-
ce, etiam non pro tribunali sedente, neque al-
tera parte, vel eius procuratore praesente, &
quare? d. 23. num. 11. p. 285
Coram iudice incompetenti facta, execu-
tio non meretur. d. 23. num. 13. ibid.
Prodest tamen latem ad hoc, vt in ea persisteret
recognitionis à suo iudice cogatur. d. 23. n. 14. ib.
Omnino extrajudicitalis minime ad execu-
tionem sufficit, licet testibus probata ad viam or-
dinariam prosit. d. 23. n. 15. ibid.
Vt executionis habeat, debet fieri à parte, quæ
chirographum scriptum, vel subscriptum. d. 23.
num. 15. ibid.
Tertijs scribentis, vel subscriptentis de mandato
principalis non sufficit, si ille neget, ad execu-
tionem contra ipsum decernendam. d. 23. n. 24. p. 287
In negante scripturam, vel mandatum ad eam,
proprie dari non potest, licet adit recognitio
scribentis de afferito debitoris mandato, idque
testibus prober. d. 23. num. 30. ibid.
Vt executionis ius habeat, fieri debet ab haben-
te legitimam personam standi in iudicio. d. 23.
num. 34. p. 288
Minoris curatore carentis, sufficit ad execu-
tionem contra ipsum decernendam, secus si cura-
torem habeat, quia ipsius interventus in reco-
gnitione necessarius erit. d. 23. n. 35. ibid.
Quod etiam ad executionem non sufficiat, & si

Index Rerum.

minor curatore carcat, magis probat Azeuedus, cuius sententia conuinicitur. d. 23. num. 36. ibid.

Instar confessionis, etiam iudicij preparatoria, minori sub tutoris vel curatoris potestate con-
stituto minime nocebit. d. 23. n. 40. ibid.
An simplex, certa, & clara debeat esse? remis-
sio. d. 23. n. 41. ibid.
Vt executioni mandati possit, debet esse expre-
sa, nec sufficit tacita, refutans ex silentio. d. 23.
num. 42. ibid.

Quod tamen tam ex communi Doctorum sen-
tentia, quam ex recepta prævia limitatur ita de-
mum procedere, nisi huiusmodi tacita recogni-
tio refutet ex contumacia, vel nolentis com-
parere post personalem citationem ei factam ex
iudicis decreto, vt ad recognoscendum compa-
reat, vel recusantis recognoscere, aut clare res-
pondere, quia alterius causa iudex poterit chiro-
graphum habere pro recognito. d. 23. num. 43.
ibid.

Quæ limitatio adhuc ampliatur, vt procedat
etiam si non ad sit personalis citatio rei, de
cuius latitatio aliqui constet, vt tunc ad de-
cernendum contra eum executorum manda-
tum sufficiat citatio ad domum ipsius facta, sal-
tem duplicita. d. 23. n. 44. p. 189

Ab aliis tamen praxis hæc impugnat, nouam
introducens, vt reo ad recognoscendum
citato recognoscere nolentem, vel ad id facien-
dum comparere, iudex cum, donec recogno-
scat, vel compareat, aut eius bona capi iube-
at, quæ praxis Authori regularitatē æquior, &
rationabilior videtur, modo eam, & modo
primam ex cause, & personarum circumstantiis,
Hispanensis, & Granatensis Senatus amplecti
soler. d. 23. n. 45. & 46. ibid.

Rursum recognitio, vt executionis ius habeat,
debet fieri in ipso litio exordio ante sollemnem
libelli porrectiōnem, vel litis contestationem,
iudice tunc ad actoris instantiam reo iubente
vt declarat, an ipsius sit scriptura, de qua agi-
tur. d. 23. n. 47. ibid.

Vt ex ea agi possit vel ordinari, vel sumari
aliter, quā per executionem, rā ante, quā
post litis contestationem fieri potest ad iudicis
interrogationem. d. 23. n. 48. ibid.

Si post litis contestationem fiat, non habet
executionem paratam, sed erit expectanda senten-
tia. d. 23. n. 49. ibid.

Si illi iuris accedant requisita, codem modo
ad eius executionem procedere iudex potest,

quo progrederi iure valer ad executionem alia-
rum rerum, paratam executionem habentium,
& quæ sint illæ, qualisque is modus, brenite
traditur. d. 23. n. 85. p. 294

Simplex, certa, & clara ex sententia Petri
Auendani ita debet esse, vt nihil ei addatur,
quo verisimiliter impugnetur, aut obseura, vel
incerta redditur, vt & confessio. d. 24. n. 1. & 41.
p. 297. & 301.

Virtutis continet iteratam quemadmodum seu
repetitam confessionem judicialiter factam eius,
quod in scriptura continetur. diss. 24. num. 2.
pag. 297.

Pet se nihil facit, sed eatenus tantum vim ha-
bet, quatenus ad scripturam recognitio refer-
tur, quæ si sit simplex, clara, & certa, eius re-
cognitio recognoscendi nocebit, alia vero mi-
nimè. d. 24. n. 74. p. 304.

Applicari ei non potest quod de confessionis
qualitate distina vel individuali vulgo traditum

est, & quare?

Facta sub qualitate non numerata pecunia mul-
tum quod executionem interest, virtutum fiat
ante biennium, vel post biennium, d. 25. num. 14.
pag. 310.

In iudicio absolvè facta, ita pura, certa, & clara
esse intelligitur, ac confessio contenta in ipso
chirographo, nec minus executionem metetur,
quam si confessio illa iterum in iudicio fieret.
d. 25. n. 22. p. 311

Proprie subscriptio absque prævia chirogra-
phi lectione in dubio non presumitur, in d. lec-
tio n. 17. & 48. p. 313. & 314.

Potest quandoque fieri absque prævia chirogra-
phi lectione per fraudem iudicis, alteri parti fa-
cientis, & eius rei exemplum remissum, d. 25. n. 49.
pag. 314

Nihil aliud facit, quam declarare, & approba-
re denuo contractum in chirographo recogno-
to contentum, ac proinde ab aliquibus trahenda
videtur ad initium contractæ cum effectu obli-
gationis, ita ut ex ea quomodoconque possit agi;
d. 26. n. 5. p. 320

Legitimus in iudicio facta, necesse est vt in publi-
cā formā à causa notario redigatur, d. 26.
n. 15. p. 311

Ira demum trahitur ad initium contractæ cum
effectu obligationis, cum de solo recognoscen-
tis præiudicio agitur, secus si de præiudicio ter-
tiij, aduersus quem retroactionis locus non est.
d. 26. n. 19. p. 323

Catera vide in verbo *Confessio*, *Qualitas*, *Scriptura*,
Recognitio censu, & obligatio facta a possidente
rei censite, cum fiat ex necessitate possessionis
intelligenda tantum est, quatenus necessitas ipsa
possulat, nisi recognoscens alteri se voluntarie
obligauerit, prout iure potest, diss. 24. n. 69.
pag. 456

Recognoscens scripturam, in qua quid simpliciter
pronostic, non potest addere qualitatē, etiam
connexa, puta modum, vel conditionem ibi
non contentam, quæ quoque talē qualitatē
iuris contra se presumptionem habet, & quare?
d. 25. n. 1. p. 308

Post biennium chirographum, in quo certam se
ab alio pecunia quantitatē mutuò accepili
fassis est, & addens spe futore numeracionis se
id fecisse, hui ex tali recognoscere præiudicat, &
qualitas adiecta potest per aduersarium repudiari
25. n. 8. p. 309

Habet contra se ex multorum sententia quoad
qualitatē, siue exceptionem non numerata pe-
cunia post biennium obiectam, presumptionem
iuris, de iure, quæ probationem in contra-
rium excludit. d. 25. n. 9. p. 309

Ex veriore tamen ac recepiōte, præsumpto-
nem iuri tantum quæ probationem contraria-
tum ipsius chirographari debitos admittit. d. 25.
n. 10. ibid.

Facilius potest executionem aduersum se com-
petentes eludere, si qualibet chirographi in-
pugnat, ei ad id prodellet, ac sufficeret. d. 25.
n. 10. p. 114

Reconditio expressa, seu conductio præ-
dicta indistincte procedit, si prior conductio
sive scriptis facta fuerit, si etiam in scriptis,
ex necessitate seu substantia contractus, pura vir-
tute prævia conventionis vt in scriptis fiat. d. 25.
n. 16. p. 139

Tacita locum non habet, si præcedens condu-
ctio in scriptis facta fuerit ex substantia contra-
dictio in scriptis facta

Index Rerum.

Causa, d. 12. n. 17. ibid.
 Recusandi verbum sui natura precedenter monitionem, seu requisitionem supponit, d. 15. n. 92. pag. 194
 Redemptio census ut in eadem moneta fiat an per pauprem in eius constitutione interpositum possit fieri? d. 28. n. 85. p. 359
 Redemptio census, etiam absque viro pacto, eodem modo facta est, quo census creatio facta fuit, ibid. n. 86. p. 60
 Redemptio census in moneta argentea constituta, multo planius apud nos in eadem moneta facienda est, scilicet stante pragmatica anni 1625. ibid. n. 87. ibid.
 Redemptio census consignatiū redimibilis pendet ex sola voluntate debitoris, quae omnino incerta est, atque adeo in consideratione non habetur, nec impedit quominus ille inter mobilia competratur, & quasi perpetuus cencetur, d. 29. n. 12. & 14. p. 364
 Redemptionis futurus casus non obstat, quominus census redimibilis possit imponi super alio redimibilis & quare? ibidem. n. 53. p. 370
 Redemptio census consignatiū an pro parte, vel in totum fieri valat? d. 3. 4. n. 48. cum 4. n. seqq. pag. 451
 Redemptus quodam naturalis pignoris vinculo obstrictus est, sedem, donec ei pretium pro se datum restituat, & in quo tacitum hoc pignus ab expresso differat? disserat. 35. num. 132. pag. 494
 Redhibitus non est noua venditio, de qua noua debetur gabela à statuto solui iusta de qualibet venditione, sive fiat ratione morbi, sive ratione pacti resolutiū appositi in contractu, siu id sit legis commissoriū, vel additionis in diem, vel limile, d. 32. n. 85. p. 400
 Reditus decurrit à tempore quo census dominus notitiam habuit pacti inter debitorem census, & alioum tertium facti de census ipso redemptio, cuius virtute illud ad redempcionem compilat in sortis principali extenuacionem edunt, & à quo tempore in dubio talis notitia presumatur? d. 27. n. 20. p. 342
 Reditus anni in re constitutiū ius, nec referit proprie factū ad servitutem realem, neque ad personalē, & quare? d. 35. n. 9. p. 472
 Reges omnes, & maximē nostra Hispania, ab antiquissimis temporibus aliquem virum conspicuus in familiarē ac domestica consiliorum ad legere consuerunt, velut in auditorium, & tantu molis levamus, ac solatium aliquod. d. 3. n. 19 & 21. p. 26. Vbi aliquis compilationis leges expounderit, & a quo eas Author accepit?
 Quas conditiones in his tunc diligenter, tum conferundantur, & in officio continendit obseruare debeant? & quas vice versa sic delecti, quod magis in tuto mancant? remissus, d. 3. num. 20. ibid.
 Nostra Hispania humanissimi semper fuerunt, maxime iustitiae, & publice quietis cultores, & amatores, & procerum, consiliariorumque suorum consilium in omnibus per eos gerendis semper requirere, & obseruare sunt solū, d. 3. n. 25. ibid.
 A populo olim inter Gothos eligebantur, que electio obtinuit usquead mortem Regis Pelagii, postquam generali lega à Gothis lata fanebit, quod si Rex fuisset Catholicus, primogenitus eius, sive masculus, sive femina, ac deinceps successivo ordine in Regno succederet, d. 4. n. 29. p. 37

Ad noctias citò properare non debet, & quare? d. 4. n. 49. ad fin. p. 49
 Cætera vide in duobus verbis seqq. & in verbo, & verbo *Tutela Regum*.
 Regina non est per se incapax Regnum administrandi. d. 4. n. 86. & 89. p. 44
 Regina nubens Regni dominum, & administracionem rerum quoad quæ maritus eius proprie Rex non est, sed nomine tantum, & participatione Regia dignitatis, matrimonij ratione, quæ tamen dignitas ratione sexus ac domesticæ potestatis, maior est nuda dignitate Regis ab administratione sevanda. d. 4. n. 87. & 88. p. 44
 Cætera vide in verbis *Consuetudo, Fama, Regnum, Mulieres*.
 Regna utriusque Siciliæ, Castellæ Regnis tandem vinta & incorporata sunt. d. 18. n. 54. p. 356
 Regnum, cùsque administratio non nisi ex negligencia, & incapacitate vero Regni dominus, adeoque nec Reginæ nuptæ admittit potest, d. 4. n. 16. p. 35
 Quod penes vxorem est, non potest ita per matrimonium viro communicari, vt penes cuius quoque sit, quia est individuum, d. 4. num. 18. ibid.
 Ad quem ex duobus gemellis, Regi incerto ordine nascentibus pertinet, tam iure communis quam Regio nostro inspecto, controversum est, & ad utrumque pro cuiuslibet vita spectare frequentius interpres credidere, quorū sententia refellitur, d. 4. n. 24. & 25. p. 36
 Vt omnium temporalium suprema dignitas, speciali nota dignitas est, nec debet sub generali de maioratu dispositione comprehendi. d. 4. n. 26. p. 37
 Inter gemellos diuisum, et si postea iungatur, vt individuum permaneat penes eum, qui ab altero ex illis primo natus fuerit, non ob id occurritus malis ex eius diuisione iacentibus, d. 4. n. 44. pag. 18
 Ita iungi posse post divisionem semel factam difficultè ex iuriis principiis deduci potest, in dictum contrarium, & licet deducatur, difficultè executioni mandati posset, d. 4. num. 45. ibid.
 Eius indiuiduitas ad ipsius utilitatem, & conservationem inducta, non debet labefactari, & cœtierte duorum filiorum, simul in certo ordine Regi nascentium, utilitati proficiatur, d. 4. n. 45. ibid.
 In eius possessione semel constitutus, agrè nimis ferret ea postea carere. d. 4. n. 62. p. 40
 Eius possessio si nomine vnius ex gemellis, in certo ordine Regi nascentibus, siue viuo patre, siue eo mortuo accipiat, non altera quam per gratificationem à Rege, vel Regno illi soli factam accipi potest. d. 4. n. 76. p. 41
 Si mortuo patre accipiat ab uno ex gemellis, adulteriū atavis effectis, interim quilibet ex his in quasi possessione Principatus constitutus, magnum postea succederet, inconveniens, ob illum qui Regni possessione destitutus, d. 4. n. 77. ibid.
 Regnum ob magna, quæ ex divisa eius administratione mala, & in comoda timentur, omni respectu indiuiduum est. d. 4. n. 24. p. 36
 Iuxta antiquas leges Regiam, & Gothicam, & ex antiquissima confutudine successorum est. d. 4. n. 64. p. 40
 Eius gubernatio magnopere consilio indiget, d. 3. n. 17. p. 26. & d. 4. n. 86. p. 44
 Regum electio per sortes quod sepe facta fuerit, ex

Index Rerum.

ex divinis, & humanis litteris ostendit. d. 4. n. 80. p. 42. vide relatos infra ad verbum *fortis iudicium*.
 Reg. legu quiesce 15. C. de rei vendic. absque controvēsia locum habet in emphyteusi, vel locatione ad longum tempus, in qua secundus in possessionem inductus primo præfertur, d. 19. n. 48. p. 242
 Eodem modo procedit in feudo, d. 19. n. 49. p. 242
 Quæ prohibet, actionem petere intentionis sue fundamentum, & probationem ab aduersarij domo, defendit ab impugnatione nonnullorum, regulam in contrarium statuimus, ac procedit in probatione, quæ sumenda est ex instrumentis, vel testibus, ab aduersario producendis, d. 12. n. 11. & 12. p. 274
 Regularis, solutum 11. \$, per liberam ss. de pignorat. alt. & similiū limitatur, d. 12. n. 74. p. 428
 Regula in dubio inherētum est nec ab ea recessendum, nisi eius limitatio in aliquo speciali casu ostendatur, d. 34. n. 21. p. 447
 Regula proprium est, vitari, sive in aliquibus casibus fallere, ac limitari, ibidem, num. 31. pag. 449
 Regula exceptionem alleganti onus probandi incumbit, d. 3. n. 36. p. 27
 Addic Cavalcān, de usfr. n. 155. circa fin. vers. Quinaria, Tuschum pral. cone. 10.7. lit. S. concil. 341. num. 2.
 Regula juris docentes, quod qui in alterius potestate est, alterum in potestate habere neguit, a vice versa, & quod alieno auxilio ad terum suarum administrationem indigenis, alienorum bonorum administrationi sufficiens, non est, ac verba vice declarantur, d. 1. n. 33. p. 27
 Cætera vide in propriis litteris, à quibus regole incipiunt.
 Reiuendicatio agenti contra tertium, causam sive immediatam, sive mediata m habentem ab eo, à quo idem actor ius suum deriuit, vt in ea obiuniat, sufficit probare possessionem antecessori iure dominii habitam, maximē accidente dispositione de illa facta velut propria, d. 46. n. 7
 Reiuendicatio ei tanum competit, qui dominium habet, d. 19. n. 2. p. 236
 Relatio ad aliquid præteritum facta per dictiōnem, secundum vel in taxa, ut similes, non stat conditionat, sed caualiter, d. 24. n. 10. p. 198
 Relatuum quis, vel qui, adiunctum verbo futuri temporis, propriam conditionem de futuro significat, & inducit, d. 16. n. 32. p. 205
 Relatum est in referente cum omnibus suis qualitatibus, d. 24. n. 3. p. 297
 Religioni professus, se, & sua perpetuò religioni, ac non monasterio dedicatus, disserat. 35. num. 73. pag. 484
 Renovatio p̄fūlgiū vetustate consumpti fieri potest, ne eius fides perireat, d. 7. n. 43. p. 25
 Emphyteusi, & feudi, sive Ecclesiastici, sive secularis, per mortem ultimi emphyteuti, vel feudatarum vacantis, an concedenda sit eius descendentiis, vel proximiōibus, controvēsia est, plerique namque negantur, licet admittant, dominum quemcumque sive priuatum, sive Ecclesiasticum illis non facientes, iniuriam quādā minus propriam ipsius facere, in iudicium non deducibilem, d. 15. n. 3. & 4. p. 179. & 180
 Longe ramen verius à ferè omnibus admittitur, nec minus in puncto iuris, quam ex recepta praxi, male negata à Blasi, Flores & casus qui circa eam Authori contigit, refutatur. d. 15. n. 13. pag. 181

Probata est apud nos in 1.69. tit. 12. part. 3. 88 cùm aequitate potissimum nitatur, mundū magis procedit in Ecclesia, quæ eius p̄r alis coltrix esse debet. d. 15. n. 14. ibid.
 Ab eius denegatione appellari potest iure Canonico & quare? d. 15. n. 15. ibid.
 Eius similiter notatur cum specie proposita in 1.1. §. permititur ff. & aqua quiesce est, effi. d. 15. n. 17. pag. 182
 Non tantum iuris argumento legum ciuilium, sed & canonicularum, & aequitate naturali, d. 15. n. 16. pag. 197
 Defenditibus ultimi possessoris rei emphyteutice, vel fundis multo planius debetur, quācūm contangueat collateribus defuncti quibus eam degener plures altermarunt, quamvis eis usque ad 4. gradum concedi verius, & recipiunt, d. 16. n. 2. & 3. p. 100
 In feudo ita demum concedi debet, si can p̄tentates proximiores defuncti sint per virilem suum, sibi aliud ex incolitura conserat. d. 16. n. 4. ib.
 In emphyteutice conceditur proximioribus, ex quocumque latere defunctū attinentibus; nisi prior incolitura, vel emphyteutica concessio solis agnatis admittit, contra Marecot. d. 16. n. 5. ib.
 Ita demum agnatis solis conceditur, si ita habeat eius rei uisus, & communis obseruantia, d. 16. n. 6. ibid.
 Conceditur simol pluribus consanguineis in eodem gradu existentibus, dum ramen inuestitur tenor non repugnat, contra Marecot. ibid.
 Vit ei locus sit, nec illi non est quod consanguinei, eam pertentes, sicut erant heredes ultimi emphyteuti, vel fundatarij, itam alia exclaudantur ab extraneis heredibus incolitibus, ad eis Imol & alios. d. 16. n. 7. p. 201
 Niſi emphyteus, vel feudum hereditaria sint, vel absolute, vel secundum quid, & quare? d. 16. n. 8.
 Absque controvēsia illi concedenda est, qui eam iure sanguinis petit, si simol sit defuncti heres. d. 16. n. 23. p. 294
 Q. d. & tunc d. beatus cum dominus rei emphyteutice, vel fundis, per mortem ultimi possessoris eam sibi renire vult, Phil. Dec. & nonnulli alii existimarunt, sed contrarium longe verius maximē in Ecclesia docuit Bart. magis committere receptus, disserat. 16. num. 46. & 47. pag. 206
 Niſi immemorialis consuetudo sit in contrarium vel nisi testoster in emphyteusim concessa postea per emphyteutam fecialis, & fructuosa redita fuerit. d. 16. n. 4. & 49. ibid.
 Specialiter introducta cum sit contra reg. l. ne cuius 32. C. de loco, in istum terminis regulæ necessarii accipienda est, disserat. 16. n. 54. p. 210
 Ut locum habeat, perenda est intra annum, & cœtierte ad tempore scientie vacationis, quod tempus iure præsumit et ad petendum ius pro fundo, vel ad feendum competens. d. 16. n. 57. ibid.
 Intra illud ita demum concedenda est, si res integræ sit, nec alii concessio facta, secus alias, & quare? d. 16. n. 58. p. 211
 Eam petendi negligientia intra quod tempus à die scientie vacationis imputetur, iudicio arbitrio relinquitur. d. 16. n. 59. ibid.
 Si re adhuc integra ante factam alii concessionem petant, & nihilominus alteri emphyteusim concedatur, si qui petit, annum & diem habet ad talē concessionem renescendam, non à die scientie mortis defuncti, sed illius concessionis computandum, d. 16. n. 61. p. 211
 Non

Index Rerum.

Non est facienda pro iisdem conditionibus, vel pensionibus, que in primo instrumento concessionis emphyceticæ continentur, sed pro his potius, que tempore renovationis faciente, vel offerantur ab extraneo, vel reperientur communiter. d. 16.n.77.p.213
 Ni si fundus ab initio in emphycetum datus, vel sterilis, & inutilis esset, vel non ita utilis, & fructuosa, ac postea effectus est ob impensis, & meliorationes in eo factas ab emphyceta. d. 16.n.78. ibid.
 Cetera vide in verbo *Annum*, & in verbo *Emphyctus*.
 Remittancis inste an ad casus insolitos teneatur? d. 34.n.74.p.428
 Repete diem idem e& quod rectoris petere, sive (ut loquuntur vulgo) datum anticipare. diss. 21. n.20 p.218
 Repetitio seu prælatio dici fieri nequit, vbi chirographum munitione est solemnitasbus legis scripturarum. Nisi forte, C. qui potiores, & quare? d. 21.n.21.i.bid.
 Representatio defuncti per heredem facta efficit, ut ipse defuncti loco reponatur, & in iure ipsi debita succedit. d. 16.n.22.p.203
 Res eadem secundum diuersos respectus diuersimodè censeri potest. d. 35.n.162.p.504
 Res vendita, & emptori tradita iure genitum obligata est venditori pretio, quod ibi ex ea debetur, & de quo fides habita est præ alias creditoribus, ex sententia aliquorum. d. 30.n.2.p.374
 Res vendita, nondum emptori tradita, videtur ei obligata pro pretio se venditori soluto, & quare? ibid. n.3.i.bid.
 Res vendita, & emptori tradita ex vetiori, & receperiori sententiæ venditori pro pretio sibi debito, de quo fides habita est, obligata non censetur. ibid. n.6.i.bid.
 Et quando id non procedat, remissio. n.7.i.bid.
 Res ad pristinam sui naturam facile revertitur. ibid. n.72.p.381
 Res perit pericolo domini. d. 33.n.11.p.405
 Res ab initio viliter constituta, aliquip tamē requirens, ut effectum suum plenè, & irrevo-cabiliter fortis, cessare, & extinguiri solet ad eum casum deducit, & quo initium capere non posuit. ibid. n.28. & 29.p.406. & 497
 Res alicui donata ad factos ordines suscipiendo in proprium eius illos accipientis patrimonium transit, de qua solus ipse disponere potest. d. 34.n.95. p.463
 Res specialiter obligata, & alienari prohibita, non prohibitione absoluta, sed qualificata, nec aliud exprimente, quam iure inerat, non potest aduersari eius tertium possessorum exequi absque prævia debitoris excusione. ibid. n.69.p.456
 Res censui vendito submixa non ita supponitur, & obligatur, ut accessoria sit principialis obligationis, sed ut in ea principaliter consistat censualis iuri vendito, & annua responsionis obligatio, & quare? d. 35.n.12.p.472
 Res si sui natura sit diuidua, & incertum sit cui ex legis vel hominis dispositione debetur, inconveniens non est quod pluribus simul adiudicetur. d. 4.n.24.p.37
 Inter alios acta, alii nec nocet, nec prodest, idemque in confessione, ac recognitione. diss. 21. n.9. & 10.p.256. ac de inrelectu num. 55. & 56. p.264. & 265
 Res eadem diuersis respectibus diuersimodè censi potest. d. 4.n.88.p.44
 Resolutio contractus emptionis & venditionis,

qua sit ex vi pacti resolutio ex parte emptoris ob rei disponentiam operari non potest, exceptu vendicationis rei venditæ, & quare? d. 32. n.33.p.394
 Resolutio contractus, qua sit ex vi redhibitorie actionis vel legis commissoria, non tribuit titulum, nec potest dici nouus contractus, id eoque ex ea non debetur gabella de contractu solui iusto. d. 32.n.88.p.400
 Responsio positionibus facta in quo differat ab instrumentorum editione, varie differentiae rationes referuntur, ac refelluntur. d. 22. à n. 21. p.276. & vera traditur, n.30.p.279
 Sufficiens sit in interrogationibus per verbum *Credo*, quæ aduersarium ab onere probandi relevat. d. 14.n.19.p.199
 Clara, & certa debet esse de facto proprio, quā semel & iterum recusans, malitiōse facere præsumitur ad executionem vitandam, & idēo in legis peccatum incidit ut pro confessio habeatur. d. 24.n.24. ibid.
 Republica magis partitur perniciem ex diuisa Regni administratione. d. 4.n.19. & 21.p.35
 A tempore Romanorum unum sibi Principem, seu Regem constituit, lege de eius imperio lata inde Regia & imperij dicta. d. 4.n.28.p.37
 Cum lege Regia Regnum vni Principi, quinque primogeniti tribuit, si cogitasse calum gemini partus, quoad nascendi ordinem incertus, de eo disposeret prout bono publico expedire, nec verisimile est eripere sibi voluisse cam facultatem cum casus ipse occurrit. d. 4.n.36. p.8
 Si eum calum præuidisset, minimè statuisset, virique gemello Regnum pro vita sua tempore deberi, & quare? d. 4.n.39. ibid.
 In præfato dubio nullum aliud medium, ut fidem suum confequeretur optius, & commodius electura fore, quam ut sorti res committeretur, & quare? d. 4.n.50.p.39
 Eius iura, vel teditus, aut res ad ipsius administrationem pertinentes si publice locentur, etiū legitime addicta fuerint, plerunque adiectionem admittunt ex vi statuti, vel consuetudinis, aut pacti quod locatio fiat iuxta disposita per leges Regias in locatione Regiom re-ditum. d. 17.n.19.p.218
 Idem si Republica beneficio restituitionis in integrum inuenit instar minorum, quibus id in eō casu competit, & an & quando Republica concedatur, vel fito? n.30.p.220
 Ei tunc demum magna, & considerabilis virilitas iure communi allata videtur, ut restituitionem impetrat, ne alias magnum subire damnum censeatur, cum sextam prioris prius, vel vilitatis partem excellerit, nisi aliud ex circumstantiis judici videatur. d. 17.n.31.i.bid.
 Republica favore admissum fuit olim factum, quo quis se, ac progeniem suam agri alicuius cultura perpetuo manciparet, & quare? d. 35. n.74.p.484
 Restitutio rei, & preij inuicem inter emptorem & venditorem ex vi pacti, de retrorendendo, etiam solo restitutiois verbo concepti, quid sit? d. 32.n.6.p.390
 Restitutio in integrum aduersus contractus ratione lesionis his tantum conceditur, qui vel curatore agent, ut recte res suis administrent, vel cum habentes ipsius autoritate contraxerunt, vel quah, & quare? d. 1.n.24.p.5
 In dubio non censeatur sublata per statum sim-pliciter disponens, imd & contra dispositum iuris

Index Rerum.

ius remedia submouens. d. 5.n.12.p.51
 Non denegata minoribus, magis à lege, vel statuto habilitatis, minus habilitatis denegata censeri non debet. d. 6.n.6.p.67
 An admittatur ex cap. ignorantis aduersus longissimam præscriptionem, puta 30. vel 40. annos contiouerum est, sed affirmativa, quod indistincte admittatur, æquior, tutor, ac receptor est. d. 8.n.46. & 37.p.84
 Quod ex cap. ignorantis etiam aduersus centenariam præscriptionem competat, nonnulli defendant, & communis est sententiam cestant, quæ tamen Authori valde dubia videtur, & quare? d. 8.n.38. cum 2 seqq. ibid.
 Defuncto competens ob non aditam hereditatem sibi delatum, sive minori, sive etiam maiori ex generali clausula, ad heredes transmittitur, & qualiter hoc procedat? d. 11.n.112.p.13
 Restitutio defuncto competens ob non aditam hereditatem, in ipsius heredem transmittitur, etiam defunctus sit infans, imd multo magis; contra plures, d. 11.num. 112. vers. *Licit autem.* p.13
 Retractus ius conceditur apud nos intra 9. dies socio ad partem socij alteri venditam, & consanguineo venditam in rem extraneo venditam, & breviori tempore certis aliis personis. d. 17. n.14.p.211. post med. vers. *Sed & postea, & à vers. Datu & consanguineo.*
 Retractus ius conceditur apud nos intra 9. dies socio tertio qualiter non admittitur. d. 19.n.53. & 54.p.242.d.21.n.62.63. & 64.p.366. & d.26. n.29. p.323
 Reuocatoria actio non tantum locum habet in alienatione, in fraudem creditorum facta ante item motam, ut plures voluerit, sed etiam post factam latram super ea ex-electoriam sententiam, latè etiam inducitur vi-tum litigiosi, quod vocant, in fraudem paratae executionis, & quare? d. 14.n.40.p.110
 Reus conueniens, ob soliton fugiendi iudicium morem passim in iure fugiens appellatur. d. 2. n.43.p.18
 Futurus tunc demum indistincte admittitur ad testes examinando ad perpetuam rei memoriam, cum incertum est, quo tempore convenienter, putat si ei sit à creditore factum, pæcum absolute de non petendo, secus si intra certum aliquod, ac breve tempus conueniens sit, & quare? d. 12.n.52.p.144
 Etiam olim Jurisconsultorum seculo, ex quo actoris intentionem negabat, iurare de calumnia inuenient cum auctore ipso tenebatur, quod latius postea Iustiniani sanctionibus constitutum, & auctum sit, & in meliore formam redactum, in iure Pontificio, ac Regio passim probatum. d. 22.n.17.p.275
 Susciperet tenetur iuramentum litis decisorum ab auctore sibi delatum, vel ei refere, & quare? d. 21.n.19.p.276
 Tenetur etiam actoris positionibus, sibi in articulis probationis factis, clare ac distincte sub iuramento respondere, & ex confessione oneratur vel liberatur, ibidem num. 20. ibid.
 Cur ita respondere teneatur, non autem propria instrumenta auctori, illis ad intentionis sua probationem agenti, edere, difficultas maxima, in qua extricanda nimis ingentia sua interpretes exercere, quorum varie interpretationes referuntur, ac refelluntur. ibid. à n. 21. ad 30. p.276. & 279, vbi vera traditur. n.20
 Propria instrumenta etiam eo casu auctori edere regulariter non tenetur, quo alioinde veritas haberet nequeat, ob amissionis calum, vel similem alium, contra plures. ibid. n.26.p.278
 Iuste præsenter nostro Regio cogitur etiam ante litis ingressum declarare ad auctoris instantiam. ibid. n.31.p.279
 Rex in adulta etate in Regno succedens an Regnum solus administrare possit, valde apud interpretes controversum est, quorum 4. sententia referuntur, & ultima apud nos Regio Partitum iure probata est. diss. 3. numer. 12. p.24, & 25
 Alfonso II. Hispanie huius nominis Rex 15° aetatis anno regimen Regni suscepit, curialque Vallisoleti celebravit. diss. 3. numer. 12. pag. 25
 Carolus V. anno 17. regnare cepit. diss. 5. numer. 13. p.25
 Philippus IV. eius pronepos, sub codem aetatis suo anno 17. nec expleto, sed tacto tantum, & à Christo nato 1621. Regni suscepit infulas. ibid.
 Quius aut alter supremus Princeps minor, vbi ex recepta consuetudine, qualis apud nos viget, curatorem non accipit, non tamē solus arbitrio suo Regnum administrat, sed cum consilio Procerum, sive prudentum, ac fidelium virorum in consilium suum adlectorum. d. 3. n.14.p.46
 Major aut requiri, ac sequi teneatur in legibus ferendis, & aliis ad Regni regimen pertinentibus proiectum, consiliariorumque suorum consilium, controversum est, negotia tamē sententia longè receptor, ut non ex iuris rigore, sed de honestate tantum ad id obligatur. d. 3. n.16.ibid.
 Minor, vbi curatorem accepturus electio non alium quam à se nominatum accipere teneretur. d. 3. n.23.ibid.
 Domesticus habens consultorem se delectum, prudentem, illustrem, aliisque nominibus conspicuum, & Regia amicitia iudicio populi dignum, pro maiore per omnia habendum est. d. 3. n.4.p.16
 Vel vnu solus viginti annis minor, qui ex consenso Regni, sive eius procuratorum, ac procerū illud representantium, nec contradicentium, cum poscent, Regni administrationem suscepit, ac longo tempore exercuit, legitimum ac sufficiens præstaret exemplum ad inducendam confuetudinem contra legem partitæ, exigentem ut Rex minor usque ad 29. ann. sub curatore vivat. d. 3. n.48.p.19
 Non potest ob incapacitatem, vel negligenciam Regno ipso privari, remissio. d. 4. num. 17. p.35
 Fuit factus ob Regnum, ut id ab eo solo gubernaretur, non vice versa Regnum sufficere factum, propter Regem. d. 4. n.41.p.38
 Eius revera non sit quis in vita patris regnans, talis tamen quodammodo existimat, dist. 4. n.6.p.38
 Non potest ex duobus gemellis, ipsi incerto ordine nascentibus, quem velit eligere, & multo minùs in casu certo, & clato secundo genitum preferre primo. diss. 4. num. 56; pag. 39
 Nec magis populus tunc poterit alterum ex gemellis pro libito, aut quem idoneum indicet elegere, contra plures; & quare? d. 4. à num. 57. ad 62.
 p.39. & 40;
 Nec

Index Rerum.

Nec rufus eo casu vixque gemellus à Regni successione excludetur, admisso sequenti in gradu, aut eo deficiente, novo electo successore, ut plerique falso existimarent, dissert. 4. num. 63. pag. 40.
 Nec formosior, & robustior, aut altera sola qualitate gaudens, vt alij cederent, quorum sententia conuinicitur. d. 4. n. 63 ad 73. pag. 40. & 41.
 Nec qui Regni possessionem primus apprehenderit, vt putarunt alij, qui similiter taxantur. ibi n. 76. & 77. p. 41.
 Sed fortiores ditinunt, & qualiter hoc procedat, ad proximum applicandum fit: d. 4. n. 68. pag. 40.
 Rodericus Suarez putans etiam hodie principale actionis exercitum in bonis paraphernalibus, vxori non traditis, in ipsa residere, non verò in marito, taxatur. dissert. 9. numer. 33. pag. 91.
 Eius, & aliorum Regnicolarum cautela, iuramentum in contractu apponendi ad perpetuandam actionem, Hispaniz legibus contraria est, quo nomine praesertim damnatur. Author curiae Philippicæ, qui cautelam illam saluis Regii legibus adhibendam fore docet, quasi id possibile. d. 10. n. 41. p. 100.
 Romanum Pontificem in dubio circa successiōnem gemellarum, Regi incerto ordine in auctoritatem, exerto consulere, nec necessarium est, nec iure quomodo probatur. dissert. 4. num. 82. pag. 43.
 Rubricæ ff. de rebus eorum, differentia notatur à rubr. C. de pred. & aliis rebus minorum, d. 5. n. 32. p. 53. C. de loca. pred. civil. lib. 11. verbū cīnīlum declarat & exornatur. dissert. 13. num. 38. pag. 156.
 Rusticorum iudicium, quod in dubiis res sit per medium diuidenda non est, omnino ridiculum cenendum, & qualiter hoc accipiatur: d. 28. n. 18. p. 351.

S

SAlarium tutori, & curatori pro administratio-ne bonorum pupilli, vel adulti, iure apud nos taxatum est decima pars fructuum ipsorum bonorum, dissert. 6. num. 43. post med. pagin. 64.
 Famulis, pharmacopolis, & similibus personis debitorum, triennij spacio apud nos praescribitur, nisi post illud lapsum debiti confessio fiat. d. 26. n. 66. p. 329.
 Saul, & David Reges pulchritudinis idem in sacra pagina laudantur, quia eam multis virtutibus exornantur. d. 4. n. 71. p. 41.
 Schedula simplex non debet esse melioris conditionis, quam instrumentum publicum, & quare? d. 26. n. 6. p. 320.
 Cetera vide in verbo Chirographum, & verbo scriptura priuata.
 Scientia, maximè in facto alieno regulariter non praesumitur, sed ignorantia potius, d. 8. nu. 31. pag. 83.
 Praesumitur tamen moris defuncti in loco ubi mortuus est, maximè si illa publicè nota sit in eodem loco. d. 16. n. 60. p. 211.
 Scite, vel scite debere, peritiores consulendo, idem est. d. 6. n. 51. p. 65.
 Scribere propria manu ac proprio expresso nomine, etiam absque subscriptione sufficit, vt

scribens obligatus maneat. dissert. 25. num. 18. pag. 286.
 Non propria manu, sed aliena de ipsius mandato, idem est vt scriptura propriè dicatur mandantis, eumque obliget. dissert. 23. num. 19. pag. 287.
 Scriptis quod sit magna cum deliberatione, atque animi firmitate factum censeretur, ipsumque in se firmius est. d. 12. n. 61. p. 145.
 Scriptura publica locationis conductori facta, non eum præfert conductori, verbalem tantum locationem habenti. dissert. 12. num. 8. pag. 158.
 Exigitur ad valorem patris, non tantum à domino facti primo conductori de relocando illo potius quam alteri pro codem pretio, sed etiam a secundo successivo conductori primo, vt patiarum eum, re locata vii pro codem tempore, quo ipse conduxit, dissert. 12. num. 64. pag. 146.
 Quoties à iure, vel statuto desideratur non ad probationem praescire, sed principaliter ad substantiam, & solemnitatem actus, si is alter sit, ipso iure nullus est, nec eius actus probatio per quoscumque testes facta, vilas ei vires tribuit. dissent. 12. num. 79.

pag. 147.
 Ad substantiam, & solemnitatem actus in paucis, ad probationem vero id multis casibus a iure requiritur, remissive. dissent. 12. num. 80. p. 148.
 Requiritur ad substantiam, & valorem pacti de relocando in loco cuiuslibet, nec proinde testum probatio illo modo sufficit, & quare? d. 12. n. 81. ibid.
 Requiritur ad substantiam contractus emphyteutici; ex veriore, ac receptio sententia, licet aliqui vel absoluere eam requiri negent, vel solum negent requiri ad substantiam, sed ad probationem tantum. dissent. 12. num. 82. ibid.

Priuata plene contra scribentem probat, siue qua testibus legitime comprobata est, siue etiùd multò magis que per scribentem in iudicio fuerit recognita, vel saltē non impugnata. d. 21. n. 27. & 2. p. 259.

Certam debiti cauſam non continens, cur scribenti non præjudicet, idemque in libro rationum, & an sufficiens cauſa sit, ob mutuas datis, & accepti rationes: d. 21. n. 75. cum 2. seqq. p. 262. & d. 25. à n. 4. p. 308.

Et vide in verbo Captio.

Priuata à parte recognita, publicè & equiparatur. d. 23. n. 5. p. 284.

Publica iure nostro Regio paratam executionem habet. d. 23. n. 6. ibid.

Priuata re cognita, absolute executionem non habet iure communi, nec apud nos habebat ante 15. titul. 21. lib. 4. nota compilata, & quibus constare debet requisitus ut eam habeat. dissent. 23. num. 7. & 10. cum seqq. pag. 284 & 285.

A debitore subscripta, licet non sit scripta, & per eum recognita, nedum ipsi prædicatur ad condemnationem in via ordinaria, sed etiam ut executioni mandari possit. d. 23. num. 20. & 21. pag. 286.

Idem si neque scripta, neque subscripta sit à debitore, licet ab alio de eius mandato, & per debitorem ipsum recognoscatur. d. 23. num. 22. ibid.

Po scribentem, subscriptentem, vel mandantem recognita, plenè aduersus cum probat, & executioni

Index Rerum.

executioni mandari potest, licet debitum in illa contentum inficitur, & quare ob impugnationem non debeat eius executio retardari? dissent. 23. num. 5. 52. & 54. pag. 314. & 315.

Per testes, vel aliter, etiam absque partis recognitione probata, in efficacem ab initio aduersus scribentem constituit. dissent. 26. num. 13. p. 321.

Sic sola recognitione robur someret, nunquam ei prescriberetur, etiam per mille annos. d. 26. n. 12. ibid.

Pure facta, & in publicam formam postea redacta, vim executivam habet, ac si ab initio publicè confecta fuisset. dissent. 26. num. 16. ibid.

Et qualiter hoc procedat? num. 73. cum 2. seqq. p. 350.

Tribibus comprobata fidem aduersus scribentem, aut scribi mandantem facit, licet anni, ac diei appositione careat. diss. 23. num. 25. pag. 287.

Nona si sit per debitorem post praescriptam actionem personalē ex prima, eaque tunc recognoscatur, codem modo executionem habebit, ac judicialis confessio, post idem tempus emanata. d. 26. n. 67. p. 329.

Cetera vide in verbis Chirographum, Executio, Instrumentum, Recognitione.

Secundum dictio, vide in verbo Relatio.

Senatus Consultum pars est iuri ciuilis. d. 11. n. 75. p. 118.

Macedonianum explicatur. d. 7. n. 29. p. 73.

Prohibens matrimonium inter tutorem, vel curatorem, eiusve filium, & pupillam vel adularam. diss. 1. a. num. 37. ad 62. p. 9. & d. 7. num. 30. p. 73.

Tertianum. d. 7. n. 32. ibid.

Orificianum. d. 11. à n. 70. ad 78. p. 118.

Syllanianum. d. 11. n. 114. p. 134.

Senius legitimus, ac iuri omnium concueniens vbi dari potest, vitandus & excludendus est absurdus, siue ab eodem iure dissonus. d. 15. n. 84. p. 193.

Sententia ultimo loco relata, magis probata videatur a referente. d. 4. n. 68. p. 40. & d. 14. n. 21. ad fin. p. 164.

Iudicalis si pro diuortio lata sit, & in rem iudicatum transtacta, non satis expeditum est utrum marito legitimā administratio denegetur, solique vxori competat: & ei soli competere, verior, ac receptio sententia est, remissive. d. 9. n. 40. p. 92.

Idem procedere facto diuortio, siue thoris separatione inter coniuges propria autoritate, ob ipsorum discordiam, existimauit Ioan. à Monteagre, cuius sententia taxatur, maximè cum maritus discordia, & separatione cauſam non dedit. d. 9. n. 41. ibid.

Cum legitimo contradicente per collusionem obtenta, ceteris confectum ius, siue ab ipso, siue ab alio deriuatum habentibus non nocet. d. 21. n. 65. p. 266.

Condemnans aliquem secundum morem præstitutum, non est conditionalis, sed pura & certa, licet de tali more non constet. diss. 24. num. 11. p. 293.

Incerta, facta eius declaratione, seu liquidatione, executioni mandari potest; idemque in confessione, & qualiter hoc procedat. d. 24. n. 29. cum seqq. p. 300.

Lata contra confessionem: vel instrumentum, D. D. Vela Dissert. Iuris Tom. I.

aut publicum instrumentum de quibus liquido non constat, quia à parte impugnata sunt, an valeat? d. 5. n. 40. & seqq. p. 313.

Lata contra aliam sententiam, inter caldem partes emanatam, & in re iudicatae authoritatem transactam, ipso iure nulla est, quando de viribus prima sententia non dubitatur, siue illa nullo modo impugnatur, quia notorium inducit. diss. 25. num. 43. & 44. p. 313. & 314.

Lata contra notorium, de quo iudicii iudicatrix constat, est nulla. dissent. 25. num. 43. pag. 315.

Sententia lata in iudicio executivo, vel summario, regulariter non praediicit in ordinario, quod postea sequi potest. dissent. 22. num. 33. pag. 280.

Si merito intercutoria sit, eius proprium est causam tantum preparare, & aliam post se expectare sententiam. diss. 22. num. 33. vel. Id quod ibid.

Sententia lata contra ius obscurum ac diuersum mode intellectum non minus sustinetur, quam si contra factum, siue ius patris tantum lata est. d. 28. n. 46. p. 355.

Seruiana actio quandoque minus propriè referatur ad hypothecariam, que proprius dicitur quasi Seruiana, aut vilis Seruiana. diss. 20. n. 2. p. 482.

Seruitoris personalis promissio ab homine libero, siue liberto alij quam patrono, siue ingenuo perperuo facta an valida sit? d. 35. numer. 7. & duobus seqq. pag. 471.

Seruitoris super antiquo fundo imposta, fundi dominium ad eum non pertinet, cui seruitus debetur, sed tantum ius seruitus in illo. d. 31. numer. 24. p. 384.

Seruitus quasi possessio, si illa sit negativa, incipit ab eius negatione, & prohibitione, fecis si affirmativa. d. 34. numer. 89. pag. 461.

Seruitus propriè sumptu in materia seruitutum duarum tantum species sunt, realis & personalis: quicquid glos. & Doctores communiter alias contingat. d. 35. num. 8. pag. 471.

Seruitus personales ac persona debita personaliter ipsam non egrediuntur, siue ad heredes eius non transeunt. ibid. n. 10. p. 472.

Seruitus personalis utilitas propriæ autoritatem percipitur à fundo seruite, ibid. numer. 1. ibid.

Seruitus liberis hominis, vt à iure gentium induci potuit per captiuitatem, sic à iure ciuilis per venditionem. d. 35. n. 96. p. 387.

Seruitus realis aut personalis constituta non videtur ex legato præstationis annua, ex certo fundo facienda, quodque inde ius refutet. d. 35. n. 149. p. 499.

Seruitus personalis irregularis, & innominata resultat ex impositione annua præstationis super certo fundo. ibid. n. 154. p. 502.

Seruitus quælibet à quocumque possidente rei, ex qua debetur, vendicati potest. ibid. num. 156. ibid.

Seruitus realis, seu prædialis, simplici seruitutis nomine quasi per antonomasiam intelligitur, eaque vicinum predium, cuius utilitati propiciatur, sequitur. ibid. n. 164. p. 505.

Seruitus

E E e

Index Rerum.

Seruitus realis adeo vicinum predium requirit, ut nullum debeat esse intermedium, quod dominantis vilitatem impedit. d.35.n.165.p.505
 Seruitus personalis in sola etiam amicitate consideratur. ibid.
 Seruitus ratio non in eo consistit, quod eius vilitatem quis sua manu accipiat, quamquam hoc regulare sit, sed quod pradij seruitus ius, & vilitatem, diminuat & alterius pradij ac persona, cui debetur, vilitatem respiciat. ibid. n.167. p.505
 Scrutines personales dupli respectu tales dicuntur & a rebus superantur. ibid. n.169. p.506
 Sine iure non possumus distinguere nec abique tubore loqui. d.29.n.15.p.364
 Scrutium in materia feudali potius intelligitur personale, quam reale. d.15.n.90.p.194
 Societas, ne leonina sit, debet esse tam onerum, & consequenter nominum, seu debitorum in ea contrarium, quam lucorum. d.2. n.66.p.10
 Socius partem quam in re communis habet, socio suo vendens non censetur dominum eius in focum captorem transfluisse, siue fidem de pretio habere, eo quod illud in possessione ipsius rei manere patiatur. d.30.n.35.p.377
 Socius in communione perpetuo non cogitur, & ideo societati pro libito renunciare potest, dum non intempore faciat. d.35.n.84.p.486
 Socius rei communis partem a loco venditam retrahere pro eodem pretio potest intra nonem dies. d.17.n.34.p.221. vers. Sed & postea, & n.35. vers. Inde est. p.222
 Solarijgos qui fin? d.35.n.82.p.485
 Solemnitas ad aliquem actum requiri, ex transcurso longissimi temporis interuenienti praemittitur, aut saltu iustus facti error quod illa interuenient. d.9.n.48.p.93
 Olim requisita ad alienationem rerum Ecclesiasticum, cur remitteretur in alienatione rerum exiguarum? d.15.n.78.p.188
 Debita si ab initio interuenient in actu, sui natura tractum successum habente, actus subsequentes non noui censentur, sed in illius prioris executione facti. d.15.n.78.p.191
 Solvens ignoranter numeros suos alicui sub eadem ignorantia accipienti, habeat cum quasi ex contractu mutui obligatum, atque ita ipsum conuenire pro illis potest actione personali ex quasi contractu, & reuinicatione. d.32. n.46. p.396
 Solvens simpliciter partem debiti, simpliciter quoque ad reliqui solutionem obligatus manet. d.25.n.52.p.316
 Solutione debiti ex lapsu temporis, ad id pertenent iure Regio praesertim, ab codem iure presumitur non sola iuris presumptione, sed & iuri, & de iure, que probacionem in contrarium non admittit, nisi ex debitoris confessione. d.8.n.17.p.82
 Non est necessaria alleganda a debitor, qui debiti praescriptione nititur, ut creditorum excludat, quia implicite deducatur censetur in allegatione praescriptionis aduersus plures, qui etiam praesumptam solutionem expresse allegari volunt. d.8.n.25.p.83
 Recepit ac tute sit coniunctae personae, quae simul legitimus administrator sit, & viuis fructuarius bonorum, disserat. 9. num. 38. post med. pag.92
 Debti contenti in solemnri scriptura, sive ex legis dispositione, sive ex partium conventione considerata, hodie apud nos non requirit proba-

tionem per similem aliam scripturam, vel per 5. testes, sed 2. idoneorum testimoniis probatione contenta est, & quid in aliis Tribunalibus obseretur? d.12.n.78.p.147
 Partis debiti, interrumptis ipsius debiti praescriptionem in reliquo, disserat. 25. num. 60. pag.316
 Solutionem in alterius quam stipulantis personam vilititer conferri, quod dicitur, eo tantum spectat, ut, cui solutione iure stipulationis iniungitur, & in extraneum etiam, qui solutioni adiectus dicitur, conseratur, possit, si velit illi solvere, non ramen ab eo cogi valeat. d.27.num.5. pag.339
 Sortis iudicium, etiam extra casus in iure expressos generaliter locum habet, ac permisum censetur, cum eodem iure nominari prohibitus non repetitur; neque tantum in leibus causis, sed in grauibus multo magis, qualis est, quis ex gemellis incerto ordine natis pro Rege sit habendus, qualiterque ad tale indicium censendum? disserat. 4. numer. 81. pag.42
 Add latè de hoc iudicio Don Petrum Pantoja ad 1. fin. vers. Verum, Cod. de auctor. a. num. 21. ad 31. Don Anton. Cabriero de metu libro secundo, cap. 5. a. num. 15. ad 55. vbi restitutio nostra materiam claudit; & pro ea facit elegans l. 16. vers. E. qual dellos, titolo 28. pars. 3.
 Add item, quod male opinionem nostram respuit, & quam retulimus disser. 4. num. 23. & seq. improbauius, ut veriorem eligit vir alias doctus, & eruditus Alphonsum Cattanca de legiūm partia designat. cap. 6. a. num. 18. & cap. 18. num. 20.
 Nec nostram respuerunt, licet nihil certum defiant, addentes ad D. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 1. num. 19.
 Multoq. magis resellendus est D. Christophorus Paz de tenua 2. p. cap. 85. num. 99. qui in dubio gemellarum, incerto ordine Regi nascientium, inter eos Regnum esse dividendum eam Tiraquello, quem refert, magis probat.
 Sortis iudicium in discernendis rebus dubiis longe feciunt est, & omni vel ambitionis, vel gratia suspitione catens, disserat. 4. num. 78. pag.47
 In fortuna positum est. cuius dux est Deus quod maxime procedit in dubiis, circa Regni successionem exortis. d.n.79. & 80. ibid.
 Non minus locum habet in dubiis facti, ex quibus ius pender, quam in dubiis solius iuris. d.4.n.81.ibid.
 Specialia duo vel plura simul concorrere regulariter non debent. disf. 6. num. 39.p.63. & d.17.n.42. pag.225
 Specialitas in dubio admitti, aut confungi non debet, quae miserrimum refugium dicitur. d.26.n.43. pag.326
 Specierum quartundam enumeratio post generalem dispositionem facta regulatior illam non reficit: quia ex abundantia adiecta censetur gratia demonstrationis aut tollenda dubitationis. d.19. n.37. & 38. & 44.p.368
 Spes, quam quis habet, aliquid sub incerto casu asequendi, in hunc transmittitur in contradictionibus. d.11.n.4.p.107
 Sponfaltis largitatis vocabulum ad sponsos de futuro proprie tantum referunt, & quando acquisiunt, sive in respectu donatarij, cui illa facta

Index Rerum.

a. est. d.7.n.34. & 35.p.74
 Sponsi, & sponsarum vocabulum simpliciter prolatum, non ad sponsos de futuro referunt, sed ad sponsos de praesenti, qui in sua iuris dicuntur ante carnis commixtione, ad differentiam coniugum; vel viri, & vxoris, disserat. 7. num. 35. & 38. pag.74
 Statuta Lusitanie, & Britannie, ac similia, speciales minores coniugatos post 20. annos, vel certam etiam a curatori potestate liberant, indicant ius commune in contrarium esse. d.1.n.18. & 77.p.5. & 10
 Minorem in ea etate constitutum maiorem faciunt, hanc non possit in integrum restitu aduersus contractus, nec in iudicio per se comparans dicte de nullitate actorum, sibi praedi- cialium. d.6.n.16.p.61
 Idem est in statutis, certam etatem, puta 18. aut 20. annorum definiuntibus, ut adutus tanquam maior contrahere bonaque sua alienare possit, quia excludunt restitutionis beneficium, minoraque capacem reddunt, ut & immobilia absque decato firmiter alienare, & in iudicio comparare legitimè possit. disf. 6. num. 17. & 54. p.61 & 65
 Quæ à iure communis deviant, dum aliquid ultra id operari possint, ita semper accipienda, & interpretanda sunt, ut quā minimum ab eo discrepant, maxime ad vitandum absurdum, aut nequis indebet damnum patiatur. d.5. num. 10. pag.50
 Quæ filium sám, per solennem matrimonij contractum pro emancipato habent, si viuenterfa sint, nec principaliter in fauorem filiorum evanuerint, neq. in procedunt in favorabilibus filiis, sed etiam in odisosis. disserat. 11. num. 64. pag.117
 Statuum, sive lex municipalis, non minus stricti iuri est, quam consuetudo, nec plus roboris, quam illa habere potest, aut vice versa, & viresque ex rationis identitate extendit. d.3.n.56. pag.30
 Disponens quod contractus minorum 25. annor. & majorum 14. mercaturam exercentium valent, ac si statutis perfecte 25. an. essent, non excludit in integrum restitutioem, nec decreti interpositionem in alienatione rei immobiliis, ad eius firmitatem, d.5.n.11.p.51
 De contractibus loquens, ad quasi contractus extindit. d.5.n.57.p.55
 Defens partem dotti, aut nuptialis lucta viro superstiti, vxore absque liberis decedente, locum non habet in iponsis de praesenti ante mutant cohabitationem, & matrimonij usum. d.7. n.36.p.74
 Excludens creditorem, qui intra certum aliquod tempus debitum non perierit, quale apud nos viget, an comprehendat debitum in publico instrumento iuratum, sive debet sub iuramentum declaratum, vel per tale iuramentum actione perpetuator in annos 40. d.10.n.4. & seqq.p.96
 Exigens iusta aliqua de causa probationem per publicam scripturam tantum, & non per testes, licet validum sit, quia ramen nimis est odiosum, & nedum positivo, sed & diuino, & naturali iuri quodammodo repugnans, quantum fieri possit restringendum est, nec excludit probationem per quinque testes, & quare d.12. n.75. & 76.p.147
 Statutum id à lege censetur, quod verisimiliter statuendum fore, si de eo oportet iusserit, d.4.
 D. Vela Disser. Iuris l. 1a. 1.
 num. 38. pag.38
 Cetera vide in verbo Lex.
 Stephanus Bertrandi consilium refertur, & impugnat. d.16. n.37.p.206
 Stylos curiaz, ut aliquæ in re scriptis generalibus, vel specialibus clauſulas apponantur, effere potest, tales clauſulas quasi naturales, & necessarias illis esse, & omislas haberi pro adiectis, d.20.n.3.p.250
 Iudiciorum ius facit, omnino in eis obseruantur, d.20.n.34. ibid.
 Subconductor conductoris non tenet ex eo contracta actione personali domino primo locatori. d.12.n.31.p.141
 Subrogatus lapit natorum eius in cuius locum subrogatur, disserat. 12. num. 29. in fin. ibidem. & d.33.n.81.p.437
 Sublribens scripturam ab alio facte ipsius nomine perinde obligatur, ac si ipse solus scripsisset. d.23. n.19.p.286
 Subscriptio non nocet ei, qui cum subscriberet, quæ scripta sunt non legit, & multi minus si ante factam scripturam schedula vacua subscripta, quæ postea completa est, disserat. 25. num. 36. pag.313
 Substitutio vulgaris facta extranco, duos casus complectitur, nempe voluntatis, & impotentie. d.11.n.42.p.114
 Substitutiones introductæ sunt aduersus l. Papian, ne ferrent caducis. disserat. 11. num. 98. pag.123
 Substitutio vulgaris heredi datus, excluditur ab herede ipsius heredis, in quem transmittit hereditatem, sive ex capite suorum, sive ex capite sanguinis, sive ex capite iure deliberandi, quicquid DD. contra iurant. d.12.n.19.ad 44.p.111. & 114. (vbi latè de transmissario ex 1. cap. & quod coheres suo heredi datus, similiter per eum excludatur) & n.101.p.123. (vbi de transmissario ex 2. cap.) ac rufus n.111. p.131. (vbi de transmissario ex 3.)
 Successor singularis quemadmodum tenet ut stare locationi Principis, vel Reipublice, sic & locationi Ecclesie. d.13.n.52.p.157
 Regulariter tamen non tenetur stare locationi antecessoris, sed potest pro libito conductorum expellere, nisi conductor in ipso locationis contractu sibi per hypothecam prosplexerit, quia saltem dum ei interesse non solerit, illum expellere nequit sive generalis, sive specialis sit hypotheca: quod si sit specialis cum clausula de non alienando vel de non expellendo conductorum, aut cum iuramento, nullo modo eum expellere poterit, quicquid plures generali sufficiere existimauerit, disserat. 16. a. num. 73. ad 15. p.247. & 248
 Summaria, & executiva via, per ordinariam cessare aut impediti non debet, & qualiter hoc procedat? d.14.n.2. & 6.p.161. & 162
 Ab executiva stricte sumpto vocabulo, multum differt, nec de illa ad istam affirmatio rectura sumitur argumentum. d.23.n.5.p.289
 In illa remittuntur solennitates ordinarii iudicii, iurisque termini restrinxuntur, non autem tollit iuris iussum appellatio effectus, sed adhuc manet. d.23.n.53.p.289
 Sui hereles nulla egena additione, quæ cum ab his sit, proprius dicitur immixtio, disserat. 11. num. 29. pag.111
 Statim à morte parentum, etiam ignorantibus, ab ipsa l. heredes sunt, neque tam hereditum ipsius

Index Rerum.

accedit, quam honorum paternorum dominium in eos continuatur, & plura de hac continuatione remissiu*e*.
d.11.n.30.& 31.ibid.

Suitas (ut vocant) sive ius sui heredis per dationem vulgaris substituti non tollitur, & quare?
d.11.m.39.cum 3 n.legq.p.112

Supplicatio secunda à tercia sententia quæ reuniouinis dici solet, plerunque admittitur ob noua aditamenta in illa contenta.
d.35.num.32.
pag.480

Suppositionis nomen generale est tam ad eam, quæ fit accessoriæ ad securitatem debiti principali, quam ad eam quæ in re ipsa supposita principalem constituit obligationem.
d.35.n.16.
pag.470

Et veram inducens hypothecam qualiter seceratur ab ea, quæ principaliter sit, & personam obligat.
ibid.n.20 p.473

Suis heres partis hereditatem ipso iure acquirit, & ut quantum transmittit, sive heres transmissarius prefec*t*ur coheredi, ac vulgari substituto, sibi à parte dato, disserat.
11.numer.39.
pag.112

Suis heres, dicitur qui solus in potestate parentis mortis tempore fuit, neque ab alio precessus.
d.11.n.27.& 85.p.10.& 120
Eius hereditatem sibi delatam etiam ignorans, vel infans, ad quoquaque ipsius heredes tamquam extraneos transmittit.
d.11.numer.28.& 71.
pag.110.& 118

T

Taciti, & expressi idem regulariter est indicium, in quam rem nonnulla iura ultra alios inducuntur, & exploditur vulgaris allegatio. l.cum quid. 3. ff.de reb.cred. remissiu*e*, d.11.
n.12.p.159

Taxa censi imposta à lege, vel consuetudine, iusta censenda est, tam in foro contentio, quam conscientie.
d.18.m.80.p.359

Tempus in dubio semper intelligitur continuum ex quo currere coepit, nisi aliud specialiter l. cautum sit, disserat. 8.n.42.p.84. & disserat. 18.
numer.3.& 15.

Præscriptionis debiti, non est computandum ab eius declaratione per debitorem facta, sed ab ipsa reali obligatione disserat. 8.numer.43.
pag. 84

Sive de momento ad momentum currit, sive non, semper dies termini videtur in termino computandus.
d.18.n.2.p.226

Sed contrarium defenditur à num.8.p.227
Cum aliqui auctui taxatum est, intra illud tantum debet actus perfici, non post. disserat. 20.
num.46.pag.252

Tempus currit de momento ad momentum inspe*c*ta naturæ veritate in his, quæ facti sunt, & eius rei exemplum.
d.18.num.12.p.228

Secundis inspedita iuriis censura, vel fictione in his, quæ sunt iuriis; quod etiam exemplis illustratur, ac nonnullæ leges conciliantur. disserat. 18.
num.13.p.230

Termini habiles in qualibet iuriis supponendi sunt.
d.28.num.77.ibid.

Termini habiles semper supponendi sunt in quilibet dispositione, sive iuriis, sive hominis.
d.1.num.59.pag.9.

Terminus 10.dicrum iure Regio præfinitus pro-

rogati non potest, nisi ad instantiam actoris,

cuius favore indultus est. disserat. 14.num. 15.
pag. 164.

Quicumque sit, si statuatur à die vel ex die actus, multo certius, ac receptius est, diem termini non computari in termino, sicut si ab actu ipso, quod pluribus modis contingere potest; nisi iura indiferenter terminum constituant tam à die actus, quam ab actu ipso, quo casu declaratio sumenda est ex legibus posterioribus, & quid circa hoc consueudo induxit? disserat. 18.numer.16. cum 3.legq.
p.230

Per indicem tunc denum assignandus est, cum à iure præfixus non sit. disserat. 24.numer.62.
pag. 303

Terra Romano Pontifici ratione temporalis jurisdictionis subiecta secundum leges canonicas gubernant etiam inter laicos, d.47.num. 42.
pag.344

Testip. in cuius favore stipulatio, vel padum inter alios emanuit, in quibusdam causibus stipulantis, vel pacientem personam referit, in quibusdam non item, sed vere, ac proprie*t* actio queritur, tanquam ipsi, non tanquam alterius personam referenti, disserat. 27.num.6.
pag.343

Testamentorum maximè ad pias causas disponentium executio ad Episcopum, ciuique vicarium vel alium prælatum Ecclesiasticum cumulatiu*m* cum seculari iudice, prout quisque præterinet, pertinet.
d.14.n.46.p.173

Idem est in prophanis testatorum relictis, quibus etiam adnumerantur que pro dote consanguine relinquentur, & quare ibidem.

Testari possint captivi, & consequente ob*lig*atio*n* per constitutione leonis Papæ, d.35.num.121.
pag.492

Testator propriis de causis afficit erga heredes, ex testamento, vel ab intestato si succedentes, non tam eorum favore, quam gratia ipsius testatoris, cuius persona per heredem representatur.
d.11.numer.18.pag.108

Praesumitur non per alios heredes sui representationem fieri velle, quam vel à se testamento electos, vel sibi à lege designatos, quos & ipse probasti videtur.
d.11.m.19.p.109

Testator simpliciter tantum peccatum, semelque committendum potest hæredi in iungere ob diatum legati solutionem, non etiam per diuine rationem temporum. disserat. 25. numer. 32.
pag.476

Testator voluntas præsentim elucet, ac p*ra*xi oculis habenda est in conditionibus ab eo adiectis,
d.6.num.27.pag.62

Testatus quis decedere potest quoad bona, & iura propria, & intestatus quoad iura, sua familie, aut cognitioni à lege delata. disserat. 16.num.13.
pag.204

Testator necessitate imminent, puta ob timorem mortis eorum, vel longæ absentiæ, ante licet confessatam examinari possunt ad perpetuam rei memoriam citato aduferario, licet venire renuat. d.7.numer.43.pag.75. & d.12.numer. 50.
pag.144

Ex ea tantum, vel simili legitima causa examinati possunt ex parte actoris futuri, at vero respectu rei futuri examinari valent ad perpetuam rei memoriam ob qualcumque timorem, vtneque remotum, quod processus temporis probacionis copia valeat depetrere, si incertum omnino sit quando conuenienter, sicut

alias

Index Rerum.

alias, & eius rei exemplum, disserat. 12.nu. 51.
& 52 pag.144

Testium examinatione ad perpetuam rei memoriam eti reo futuro indistinctè permittar, ex eodem quod illa vius non fuerit, non debet ei præcludi via quominus posita in iudicio sibi moto communis, & legitima testimoni examinatione vratur.
d.12.numer.53.p.145

Depositio de mandato scribendi à debitore facto, non sufficit, ut scriptura aduersus debitorum ipsum executioni mandari possit. d.23.
num.27.p.287

Facta per verbum credo, vel videtur, nulla eius sufficienti causa reddit, incerta, & obscura est, nec regulariter admittitur. d.24.n.17.
pag.298

Titulus solus venditionis, vel donationis ante traditionem dominium non transfert, nec aliud ius in re vendita, vel donata, disserat. 19.numer.9.
pag.237

Quod procedit, etiam si vendito vniuersalis sit, puta hereditatis, quia attenditur titulus eius particularis, qui in hoc differat ab ipsa vniuersali sit, puta hereditatis, quia attenditur titulus eius particularis, qui in hoc differat ab ipsa vniuersali successione. disserat. 19.numer.10.
pag.237

Traditio facta inducitur per constitutum, & similares actus, remissiu*e*.
d.19.m.5.p.136

Reilocata à locatore facta secundo conductori, nullum ei dominium etiam vtile tribuit, quod totum penes dominum manet, nec aliud in conductorem ius transfert, quam nudum rei detentationem, ex qua hoc solum consequitur, ne à primo conuenienti possit actione personali, ut tenet deserat.
d.19.n.35.p.240

Traditio rei vendita, habita fide de pretio, eius dominium statim in empotem transfertur. d.30.
num.8.pag.374

Traditio rei vendita præsumitur ex eo quod emptor, sciente & consciente venditore, illius possessionem apprehenderit, vel maneat in possessione totius rei quæ ipsi emptori, vel venditori sue partis communis erat ibid numer. 32.
pag.377

Traditio rei vendita, non vera, sed à iure præsumpta, vt minus emptori præjudicet, accipienda est.
ibid.m.34.ibid.

Traditio rei vendita empti simpliciter à venditore facta, nimis si praeciduc*t* efficit, si ex ea induceretur animus recedendi à venditoris conscientia non alias, quam præsentis pecunia vendendi, etiam per posteriores aliquos actus, interrupta, & quare?
ibid.m.67.p.380

Transmissio hereditatis repudiate fieri nequit in quo differt à substitutione vulgaris. disserat. 11.
numer.101.p.123.ad med. vers. Hæc sane ratio, vbi corrupte citatur Menchac. numer. 16.pro nu.18.
pag.203

Ex c. sui heredis, locum non haber in successione Prætoria, sine Decretali, sine Edicitali, in quo differt ab aliis transmissiōnibus ex c. sanguinis, & c.iuris deliberandi, iuxta veridem, ac receptiōnē fient, contra plures. d.11.
numer.102.à vers. Qui & illud. p.124

Ex c. sui heredis, habet etiam locum quod in descendenti nullum testamentum patris ob filii præteritionem, disserat. 11. numer. 102, ad fin.
pag.124

Ex c. sanguinis, sit etiam ad ascendentēs, qui defunctorū copia valeat depetrere, si incertum omnino sit quando conuenienter, sicut

alias

agit, iure consanguinitatis attinent, secūdū*s* iure affinitatis tantum. 11. numer. 104. vers.

Quia regulariter, & ver. Vnde in primis. p.125

Ex c. suis deliber. etiam olim locum habuit in liberis sui heredibus, qui ne ipso iure hereditatis obligati remanerent, tempus ad deliberaandum perierunt, quia ad extraneos eorum heredes non fiebat, sed ad solos descendentes regulariter. d.11.n. 108.vers. Vnde primi, post princip. pag.129

Non tantum si ministerio legis, sed & hereditatis, in quem transmittitur, & est quædam successionis prorogatio eiusdem naturæ, & formæ. d. 11. numer. 111. post med. vers. Tam etiam, pag.132

Transmissio ius, potentius est iure accrescendi, disserat. 11.nu.39.in princip. & n.111.circa fin.

pag. 113

Transmissio ex c. sui heridis, & c. sanguinis, perpetuum tempus, hoc est 30. annorum habent, intra quod eis transmissarius uti potest. disserat. 11.numer. 109. vbi id optimè declaratur. p.130

Transmissio in hereditate locum habet quod ad ius accrescendi, post hereditis aduentus mortem obueniens, eodem namque iure ius heres habet ut ei accrescat illa portio, quæ heredi vivet ac cresceret, & eius rei ratio, d.11.n. 72. & 221.p.107 & 109

Hereditatis ipsius nondum adiungit quod ad eundum ius, nulla alia ratione ex sententia Fabri in heredes non aduentis fieri nequit, quam quia illis non est delata, & an hæc ratio sufficiens sit?
d.12.n.14.cum 2.legq.p.108

Quæ specialiter à iure permittitur, ad tres vel quatuor species frequentiæ à Doctoribus tradicuntur, d.11.n.26.pag.110

Ex capite seu potentia suarum quando locum habeat?
d.11.n.27 pag.111

Hæc propriè non pertinet ad exceptionem, seu limitationem regulæ, qua traditur hereditatem non aditam, non transmissi, & quare id. Non impeditur ob id, quod sius heres coheredit, aut vulgarem substitutum habeat, sed quicunque ipsius heres viriique præfuerit, quicquid contraria sententia maximè respectu substituti receptio sit, quæ planè concinuitur. d.11.numer.39.pag.112. & 49. cum 4.legq. p.113

Ex capite, seu potentia sanguinis quando locum habeat, & in quo conueniat, & discrepet à precedenti ex capite sui heridis. d.11.
n.8.81. & 82.p.119. & 120

Etiam ignorata hereditatis sit, nec minus locum habet in successione pretoria, quam in ciuiili.
d.11.n.105.pag.124

Cetera ad hanc transmissiōnem pertinencia, vide in indice locorum ad 1.20. C. de his quæ amē aper. sub. & sup. in verb. substitutus. Quæ sit ad patrem ex beneficio l. si infant. 18. C. de in. delib. non & que fieri ad matrem, vel alios ascendentēs ex linea materna, vel etiam paterna, quibus patris potestas deficiat. d.11.numer.205.
pag.126

Rufus vide in indice locorum, ad 1.20. l. si infant. Ex capite iuris deliberandi qualiter fiat?
d.11.n.108.pag.129

Cetera vide in indice locorum ad 1. cum in antiquis. 19. C. de in. delib. & sup. in verbo substitutus. Irregularis, sive extraordinaria quibus modis

Eee 3

Index Rerum.

modis comperat, vide in verbo *heres Iesus*, & in indice locorum, ad l. ventre praeferit 84ff de *acquis hereditate* ad l. si quis in graui 3. §. eleganter, & l. 4. ff. ad S.C. Sillan. & ad l. scriptus 12. ff. de Carbon. editio.

Tribonianus vir fuit dexterissimus, ac diligentissimus, nec ignorare potuit ius, ut se tot vigilis compotitorum, propriisque titulis applicatum. d. 2. numer. 16. p. 15.

Tributum, seu census si ex fundo Principi penditur pro parte perempta, pro eadem parte fundi dominus ab eo onere relevarunt. d. 3. n. 38. pag. 408.

Turpius cicitur, quam non admittitur hospes. d. 4. numer. 48. pag. 59.

Tutela, filio Regis impuberi in Regno succedentia decreta, partitarium iure inspecta, usque ad 20. ann. durat, filia vero, per matrimonium ab ea contractum duxata exipit, quod ad aliorum tutelam, vel curam trahendum non est. d. 1. n. 9. & 56. p. 4. & 9.

Regulariter hinc accipit curatore adulto constituto. d. 2. n. 31. p. 16.

Non definit exipit, & si pupillo iam adulto facta curator non detur, sed tantum dicitur exipit illo modo, cum contingit curatorum ei dari, ita desideranti, ac petenti. d. 2. nu. 34. pag. 16.

Regum filii impuberibus decreta, ex recepta Hispaniae consuetudine, qua Partite lex antiquata est, non ampliori tempore, quam subditorum durat, sed pubertate quoque finitur, exindeque eis Regni, & iustitiae administrationem suscipere licet. d. 3. n. 11. p. 25.

An ea consuetudo in masculis introducta ad feminas quoque extenderat: ibi à numer. 52. pag. 29.

Tutor, vel curator eius loco constitutus, admonebit debet pupillum, adulturn factum, ut curatorem ad bona accipiat, dissert. 2. nu. 32. pag. 16.

Quid necesse habeat facere, si admonitione eius neglecta curatorum petere pupillus renunt, ad hoc ut ratelæ oneribus, ac periculo eximatur. d. 2. n. 46. p. 17.

Cum curatore in hoc conuenit, quod generanter utriusque interdicta est alienum, bonorum immobilium pupillorum, vel adulturn absque cause cognitione, & iudicis decreto. d. 5. n. 37. & 38. p. 53. & 54.

Prohibetur pupillam suam sibi vel filio nupciis collocare, & quare, & ad quos casus id extenderat? que tamen prohibito stante iure Pontifici locum non habet. d. 1. n. 62. p. 9. & 7. 30. pag. 73.

Vide etiam verb. *curator*, & verb. *ventri*.

Tutoris potestas erga pupilli personam, ac morum eius instructionem principaliter exercetur, in quam rem elegans Plauti locus expenditur. d. 1. n. 46. p. 8.

Maior est curatoria, non tamen eo magis dicitur propriæ, & strictè potestas, sed latè, & abusivè, prout importat autoritatem. d. 1. n. 49. ibid.

Licer in aliquibus maior videatur patria potestate, re tamen vera non est, sed ex sententia Ant. Fabri est quedam illius portio. diss. 1. n. 49. & 50. ibid.

Obligatio ei ex officio incumbens, admonendi pupillum, adulturn factum, ut curatorem petat, necessitatem nullam inducit in admonito, ut tamen admonitionem sequatur. d. 2. n. 35. p. 17.

V

Vassallus locum, in quo se ad personalia servitia domino obligavit, eo inscio defens, & aliò se transferens potest compelli ad eundem locum reverti. dissert. 35. numer. 80. pag. 48.

Et an possit inuitus retineri. ibid. numer. 81. ibid.

Vassali, quos dic imus *Solariegos*, qui? & an, & qualiter solum derelinqueret, & aliò se transferre possint. ibid. n. 82. ibid.

Vestigalia olim in quinquecentum à censoribus locabuntur, quod postea restitutum est ad triennium præcium, Regio vero Castella iure, tam Partitarum, quā nouissima Compilationis voluntarium, sed diuersimodè. dissert. 17. n. 38. pag. 223.

Vendens rem, & tradens, fide de pretio habita, emptori ante solutum præmium, à quibus bis creditoribus conuenit sine metu perlubitus, si ue etiam priuilegiari, aut hypothecariis proprii cum eis concurrent non dicitur, quasi creditor, in re vendita quod præmium consequendum, quia non tam eis potior quam solus inuenitur. d. 1. n. 16. cum seqq. p. 223.

Vendens centum super re aliqua, duxataxat vendit ius exigendi ex ea redditum animum sine pensionem correspondentem pretio ab emptore dato, valori fructuum vel subiugata. diss. 31. n. 4. & seqq. p. 282.

Venditio rei venalis exposita facta in nondinis, vel alias ignouis personis, eo animo videtur facta, ut præmium statim soluat, nec alias rei dominium in emptorem transferat. d. 30. numer. 38. pag. 277.

Et qualiter hoc accipiatur ut procedat prædicta doctrina? ibid. n. 39. ibid.

Venditionis contractus, ut rescindi nequeat, altero contrahente inuito, neque traditio requiriatur, neque quicquam aliud, quam id, quod huiusmodi contractum perficit, nempe legitimum contrahtentum confessus. d. 30. numer. 42. pag. 377.

Venditione à Domino facta sub pacto de retrovendendo verbis obliquis enunciatio, dominium interim in emptorem omnino transferatur, nec venditorem reddit, nisi nouo facto adveniente pacti conditione, id est empori fructus perceptos suos irreuocabiliter facit, nec restituere tenetur. dissert. 32. numer. 4. & 5. pag. 390.

Venditione ab ipsa legge rescissa virtute redhibitoris actionis, vel lassonis ultra dimidiam, fisco vel alteri tercio, cui ius interim quæsumum era non praædicatur. diss. 32. n. 80. & 81. pag. 399.

Venditionis verbum necessaria supponit emptiōnem, & personarum diversitatē, & quare d. 34. numer. 41. p. 450.

Venditio a donatione in eo praæscriptum differt, quod cum hæc merè gratuitè fiat illa sui naturæ ad lucrum contrahentium tendi. d. 3. numer. 53. pag. 481.

Venditio sui naturæ dirigitur ad dominium transfrendum, & contrarium pactum cum irritant reddit, & ideo non cadit in operis liberi hominis. ibid. n. 88. & 89. pag. 486.

Venditio fit pro pretio pro una vice soluendo, locatio vero pro certa mercede annua. ibid. n. 89. pag. 86.

Venditio

Index Rerum.

Venditio facta sub pacto de rei ouendendo, vel redimendo, licet regulariter valeat, facile tamen admittit usurariae prauitatis suspicionem, nonnullis accidentibus, quæ in venditione census personalis verificantur. dissent. 35. numer. 54. pag. 48.

Vendor qui emptoris fidem fait sequitur, incipit esse pretij creditor, dissent. 30. numer. 9. pag. 374.

Proinde ci præfertur etiam in re vendita, anteriores emptoris creditoris hypothecam habentes. ibid. n. 10. ibid.

Et quando cum cis in tributum vocatur, nu. 11. p. 375.

Vendor ante rem traditam dominus manet; non quidem perfecto, & irreuocabilis dominio, sed reuocabili tantum. dissent. 30. numer. 13. pag. 375.

Vendor invitus, aliquando qui ex causa cogitur. d. 17. n. 54. p. 221.

Consorti potius quam extraneo partem, quam cum eo communem haber pro eodem preio, ibi in ver. Inter quos.

Debitor communis in creditorum concusus retinet potius unum creditorum emere volent, quam alij vel creditori maiori sumin, si omnes emere velint vel consanguinei, si omnes sint æqualis summa, aut nullus creditor velit emere, ibi in ver. *Karsu*.

Venditio sicut fit rei in contractu emptionis, & venditionis, sic & fructuum eius in locatione, in eoque different, quod in illa pretij solutio fit semel, in hac vero annuatim, & an & quando vera empio iudicetur? remissione. d. 17. n. 21. pag. 218.

Eiusdem tci si doobus fiat, præfertur is, qui primò in possessionem rei venditæ inductus est, & quare? dissent. 19. n. 5. & seqq. p. 221.

Si nemo in possessionem inductus sit, primus ad eam consequendam præfertur, & vendor ad instantem secundi emptoris, qui rem alesqui non potuit pœna falsi plebi potest. d. 19. numer. 34. pag. 240.

Vendor tenet ad tradendam rem venditam, cuius trahendæ facultatem habet, aduersus nonnullos Doctores qui ad intereste tantum cum indistinctè teneri volunt. dissent. 14. numer. 41. pag. 168.

Tenetur ex natura contractus rem vacua emptori tradere, & cuicunque, ad similia præstare. d. 20. n. 36. p. 251.

Cæteræ vide in verbis *Emens*, *Empor*.

Vendor res emptori tradens sibi habita de pretio, simplex tantum pretij creditor reperitur, nec ullum pro eo in re vendita ius pignoris habet, nisi de eo specialiter prouiderit. d. 30. numer. 19. pag. 375.

Vendor simpliciter res tradens in dubio fidens de pretio habere censem, ex multorum sententia d. 30. n. 22. p. 375.

Contraria sententia defenditur. num. 24. p. 376.

Et an exigatur pactum impeditum translationis dominij? n. 23. ibid.

Vendor res, nomine emptoris se possidere constituens, sibi possessionem eius ipsi tradit. diss. 30. n. 36. p. 377.

Cæterum si adhuc rem venditam penes tertium depositum, donec præmium sibi solueretur, hoc ipso planè ostendit, scilicet ex illa facta traditione fidem pretij non habere, nec emptorem alias dominum facere velle quam si revera sibi præmium

solueret, ibid. n. 37. ibid.

Vendor res vendiam tradens ante solutum sibi præmium, vel satisfactionem sibi de eo faciat, non potest prætextu pretij non soluti revocare traditionem, & recindicatione aduersus emptorem experit, sed agere tantum actione exemplo, vt pretium sibi soluat. dissent. 30. numer. 40. pag. 377.

Non tamen inde infertur dominium esse in emptorem translatum, sed tantum venditionis contractum esse perfectum, ibid. n. 41. ibid.

Vendor ob præium sibi non solutum, eti præcisè agere nequeat, vt venditionis contractus rescindatur, potest tamen alternativè agere ad alterutrum quod emptori magis placuerit, ibid. n. 43. ibid.

Vendor ex quo rem, cuius dominus erat ex causa venditionis emptori tradidit, & præmium inveniens ob eocepit, ipsius rei dominium in emptorem transluit, dissent. 32. numer. 9. pag. 391.

Vendori, sub pacto de retrovendendo, verbis directis concepto, aduersus emptorem se subtrahitent à receptione pretij, consultus judicis eius depositione, & obligatione, ibid. n. 26. p. 393.

Vendor huiusmodi ob-signationem faciens, rei venditæ dominum ipso iure retinet, vi cuius potest, nedum ab ipso emptore, sed & ab alio quocunque possessorum vendicare, ibid. n. 17. ibid.

Vendori sub pacto legis commissoria, verbis directis, iuxta consuetum eius formam, concepto, cuius pacti conditione cuientia, realis competit actio, ad rem vendicandam, ibid. n. 29. pag. 394.

Vendori regulatiter apud nos incumbit gabella solutio. d. 32. n. 91. p. 400.

Vendor domus si cum emptore, in codem contractu pascitur, ut codem pretio, quod pro ea accepit, à se postea reddito emptori, vineam pro eo ab ipso emptore accepturus sit, noua gabella ex vineæ venditione debetur, licet ex vi illius pacti fiat. d. 32. n. 97. p. 401.

Vendita res, & emptori tradita iure gentium obligata est, & venditori pro pretio, quod sibi ex ea debetur, & de quo sibi habita est præ aliis creditoribus. d. 3. o. n. 2. p. 374.

Vendita res, nondum emptori tradita videtur ei obligata pro pretio à se venditori soluta, & quare? d. 30. n. 3. ibid.

Vendita res, & emptori tradita, ex veteri, & receptori sententia venditori pro pretio sibi debito, de quo sibi habita est, obligata non censetur, ibid. n. 6. ibid.

Et quando id non procedat, remissione, num. 7. ibid.

Vendite res, & in emptorem transferatur, ultra traditionem requiriatur, vel præi solutio venditori facta, vel alia satisfactio: veluti ex promisioris, aut pignoris datio, vel quod his deficientibus, venditor emptoris fidem sequatur. dissent. 30. numer. 28. pag. 376.

Vendite res, traditum præsumit ex eo, quod emptor sciens, & consentiente venditore illius possessionem apprehenderit, vel maneat in possessione totius res, quæ ipsi emptori, ac venditori sue partis communis erat, ibidem, numer. 32. pag. 377.

EEC 4 Vendita